Dosar nr. 785/2/218

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL
SENTINŢA CIVILĂ NR. 2551
Şedinţa publică din data de **31.05.2018**
Curtea constituită din:
PREŞEDINTE: **IONUŢ MILITARU**
GREFIER: **ELENA SĂFTESCU**

Pe rol se află soluţionarea acţiunii în contencios administrativ promovate de reclamantul **CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII** în contradictoriu cu pârâtul **MUNTEAN NICOLAIE** având ca obiect ***constatarea calităţii de lucrător/colaborator al securităţii (OUG nr.24/2008).***

Dezbaterile în cauză au avut loc în şedinţa publică din 18.05.2018, fiind consemnate în încheierea de şedinţă de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta sentinţă, când Curtea, pentru a da posibilitatea părţilor de a depune la dosar concluzii scrise, a amânat pronunţarea pentru data de 31.05.2018, când în aceeaşi compunere a pronunţat următoarele:

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de faţă, constată următoarele:

1. Obiectul cererii de chemare în judecată

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanţe la data de 02.02.2018, reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a solicitat constatarea calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe pârâtul Muntean Nicolaie.

În motivare, s-a arătat că verificarea domnului Muntean Nicolaie a fost declanşată în baza prevederilor art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008. Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii verifică sub aspectul constatării calităţii de lucrător sau colaborator al Securităţii, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnităţile sau funcţiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h^1) din acelaşi act normativ.

Informaţiile furnizate Securităţii se referă la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist şi au vizat îngrădirea dreptului la viaţa privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice, precum şi îngrădirea dreptului la libertatea cuvântului, prevăzut de art. 28 din Constituţia României din 1965 şi art. 19 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice.

În drept, au fost invocate dispoziţiile: art. 3, art. (2) lit. b), art. 8 lit. a) şi art. 11 alin. (1) ale O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. (1) şi art. 35 alin. (5) lit. a) din Regulamentul de organizare şi funcţionare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum şi pe dispoziţiile art. 194 Cod de procedură civilă.

2. Poziţia procesuală a pârâtului Muntean Nicolaie

Legal citat, pârâtul Muntean Nicolaie nu a formulat întâmpinare, însă a solicitat prin concluziile orale şi scrise respingerea cererii, ca neîntemeiată.

3. Aspecte procesuale

Cererea de chemare în judecată a fost scutită de plata taxei judiciare de timbru în temeiul O.U.G. nr. 24/2008.

Instanţa a încuviinţat părţilor proba cu înscrisuri.

4. Starea de fapt

Pârâtul Muntean Nicolaie a fost verificat din oficiu, conform prevederilor art. 3 lit. g), coroborate cu art. 5 alin. 1 teza II din O.U.G. nr. 24/2008, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia.

Aşa cum rezultă şi din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/1552/27.07.2017, pârâtul a întocmit şi semnat olograf indescifrabil un angajament nedatat, preluând numele conspirativ „Mihai".

Întrucât era medic la Spitalul Maternitate din Galați, pârâtul a activat ca informator în perioada 1987-1989, fiind recrutat de I.J. Galați, Serv. Informații Interne, pentru supravegherea informativă a personalului Spitalului (dosar nr. R 233902, vol. 1, f. 1).

Pe parcursul colaborării cu Securitatea, acesta a furnizat informații prin care se denunțau activități potrivnice regimului totalitar comunist, precum:

4.1. Ascultarea posturilor interzise - radio Europa Liberă

Prin **nota informativă din 29.11.1984** (dosar nr. R 450198, vol. 2, f. 15), pârâtul *Muntean Nicolaie* informa Securitatea în legătură cu numiții *T.M., M.I., T.V.* şi numitele *I.* şi *C.*, respectiv: *„/.../ în ultimele zile a auzit la colegii săi o serie de comentarii privind expulzarea unor diplomați români din R.F.G. Printre cei care au discutat aceste probleme, sursa îi semnalează pe numiții: T.M. /.../, M.I. /.../, T.V. /.../ şi două femei de .... ce locuiesc în Mărăşti /.../, pe nume I. şi C. Aceştia au apreciat că în urma acestei acțiuni vor avea de suferit, în general, românii de origine germană ce vor să emigreze in R.F.G. În discuțiile purtate sursa şi-a dat seama că cei în cauză au preluat aceste ştiri de la postul de radio <Europa Liberă>. Discuțiile respective au mai abordat şi alte aspecte comentate de postul de radio respectiv, având o poziție negativistă la adresa realităților din țara noastră"*.

Pe baza informațiilor furnizate de pârât, ofițerul de legătură din cadrul fostei Securități a dispus următoarele, prin **Nota ofițerului** (dosar nr. R 450198, vol. 2, f. 15v):

„Materialul a fost furnizat în baza sarcinilor trasate sursei. /.../ Sursei i s-a făcut un reinstructaj amănunțit cu privire la principalele informații ce interesează organele noastre şi modul de căutare a acestora. Referitor la cei semnalați se vor face verificări, după care propuneri.": Însemnare marginală: *„Nota se va exploata la S. III şi buletin"*.

Este de notorietate că ascultarea emisiunilor posturilor de radio interzise înainte de 1989, în special a postului de radio *„Europa Liberă"*, constituia un act de sfidare a regimului, deoarece postul de radio menționat a avut în permanență o poziție anticomunistă, fiind atent monitorizat de organele de Securitate, aspect necontestat de pârât şi reținut, printre altele, în Raportul Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste, invocat de reclamant.

Ascultarea şi, eventual, colportarea ştirilor transmise de acest post de radio reprezentau atitudini potrivnice regimului comunist, întrucât persoanele semnalate de pârât ca având o *„poziție negativistă la adresa realităților din țara noastră"*, pornind de la emisiunile radio ascultate, au intrat în atenția ofițerilor de Securitate, care au dispus exploatarea informației prin trasarea de sarcini şi măsuri.

Postul "*Europa Liberă*" a criticat constant abuzurile exercitate de dictatura comunistă, militând pentru reinstaurarea în România şi în celelalte state est-europene a unor regimuri democratice şi a statului de drept. De asemenea, în materia deconspirării Securității, o parte semnificativă a denunțurilor înregistrate de CNSAS referitoare la atitudini potrivnice regimului comunist se referea fie la ascultarea *Europei Libere*, fie la *„colportarea"* ştirilor difuzate de post, acest fenomen al represiunii libertății de informare fiind foarte amplu.

4.2. Comentarii negative privind nivelul de trai

Sub acest aspect, pârâtul a furnizat **Nota informativă din 17.01.1985** (dosar nr. R 450198, vol. 2, f. 12), prin care informa Securitatea în legătură cu numitul *D.P.*, respectiv *„/.../ acesta are o atitudine nefavorabilă la adresa țării noastre, comentând frecvent şi afirmând că în țara noastră există multă mizerie, afirmând că s-a schimbat mult în rău față de anii 70-75"* .

De asemenea, prin **Nota informativă din 27.03.1986** (dosar nr. I 1096698, f. 10), pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul *A.I.*, respectiv *„/.../ Referitor la situația din țara noastră se*

arată în diferite situații nemulțumit, afirmând că în alte țări, inclusiv socialiste, condițiile de viață sunt mult mai bune decât la noi".

Pe baza informațiilor furnizate de către pârât, ofițerul de legătură din cadrul fostei Securități a dispus următoarele:

- Nota ofițerului din dosar nr. R 450198, vol. 2, f. 12: „*/.../ Nota se exploatează la S. I A de unde se va solicita și o notă de sarcini pentru dirijarea sursei*";

- Nota ofițerului din dosar nr. I 1096698, f. 10: „*/.../ Sursa a fost instruită să stabilească: ce legături are și natura lor; cum este cunoscut în rândul colegilor și cadrelor didactice și modul în care este apreciat; dacă desfășoară activități pe linia organizației <Frații Musulmani> și ce anume. Nota se exploatează la mapă S.I.*".

Comentariile negative legate de nivelul de trai reprezintă atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, fiind de notorietate faptul că, anii '80 au fost guvernați de o politică restrictivă în toate domeniile, inclusiv în cel alimentar. Potrivit Raportului final al Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, citat de reclamant, „sfârșitul anilor 1980 a coincis cu accentuarea politicii represive, inclusiv în plan economic.

Cu sprijinul unor specialiști din domeniul sănătății /.../ și din alte sectoare, conducerea PCR, și în primul rând Nicolae Ceaușescu au luat decizii cu grave consecințe în planul vieții cotidiene a cetățenilor României: penuria artificială organizată statal, reducerea dramatică a consumului de electricitate pentru uzul cetățenilor, dar nu numai, justificarea pe baze fals științifice a unor politici deliberate de înfometare a populației. /.../

Obsesia lui Nicolae Ceaușescu și a camarilei sale, izvorâtă înainte de toate dintr-o filozofie autarhică, de a achita, într-un interval foarte scurt, întreaga datorie externă (de peste 8 miliarde de dolari), a dus la deteriorarea accelerată a bazei tehnologice a economiei, a industriei turistice și a condițiilor de viață. /.../ Cozile interminabile, soldate întotdeauna cu rezultate incerte, au devenit viața de zi cu zi a cetățenilor români." (Raport final – Comisia Prezidențială pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, 2006 – București, f. 424).

Rezultă din înscrisurile administrate că pârâtul s-a angajat să obțină informații suplimentare prin mijloace imorale, lăsându-se instruit și dirijat în apropierea persoanelor urmărite sau a cunoștințelor acestora pentru a afla cât mai multe date compromițătoare, însă nu cu privire la fapte de terorism, ci cu privire la atitudini ostile regimului comunist. Fiind instruit să descopere noi informații „de interes" pentru organele de securitate, se prezumă că acestea sunt dintre cele enumerate în „Tematica instruirii și dirijării inf. «MIHAI»" (f. 46), fiind evident că presupusa combatere a terorismului era o simplă legendă pentru dirijarea pârâtului și încălcarea dreptului la viață privată al persoanei urmărite în acest mod.

Nu poate fi primită susținerea pârâtului că oferirea de informații despre cetățenii străini (în mod excepțional chiar dacă erau de origine română) nu putea să afecteze drepturile acestora în sensul prevăzut de lege, din moment ce în Nota informativă din 17.01.1985 s-a consemnat și cauza intrării persoanei în cauză în urmărire: „*În urmă cu 6-7 ani, tatăl său a făcut o excursie în străinătate, refuzând să se întoarcă în țară, stabilindu-se în SUA. Ulterior a reușit să-și ducă soția și fiul .... fiica lui refuzând să plece, în prezent fiind căsătorită la Iași*" (f. 157). Deși nu există niciun indiciu, nicio referință privitoare la posibila implicare în acțiuni teroriste, informatorul transmite mai multe date cu caracter personal și se angajează să intensifice supravegherea celui în cauză, fiind așteptate „sarcini pentru dirijarea sursei" de la o altă structură a Securității.

4.3. Intențiile unor persoane de a pleca / rămâne ilegal în străinătate:

Prin **Nota informativă din 26.04.1984** (dosar nr. R 450198, vol. 2, f. 21), pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul *G.A.*, respectiv „*/.../ G. vrea să se transfere la I.T.A. unde va lucra pe transport internațional. Din discuțiile purtate cu S.E., contabilă la I.J.T.L., sursa a aflat că G. urmărește să rămână în străinătate. /.../.*".

Pe baza informațiilor furnizate de către pârât, ofițerii din cadrul Securității au dispus următoarele: „*/.../ Sursa a fost instruită să aprofundeze prin discuții purtate cu S.E. datele despre G. Nota se*

exploatează la S III/M.A." (**Nota ofițerului din dosar nr. R 450198, vol. 2, f. 21v**); Însemnare marginală: „*Semnalat la tov. mr. .... care a refuzat mat.*".

Instanța reține că refuzul informației de către un alt ofițer al Securității nu poate fi apreciat drept o lipsă a consecințelor în plan juridic față de persoana vizată, deoarece, prin aceeași notă (f. 171-172), informatorul a fost instruit să aprofundeze obținerea de informații de la o terță persoană. Rezultă că pârâtul a servit drept instrument al poliției politice, acesta recunoscând în apărările sale că ofițerilor de informații le era „foarte greu să își asigure conspirativitatea și nu puteau să se infiltreze", astfel că aveau „surse umane".

În aceste condiții, este evident că pârâtul nu doar că a transmis informații pe care le deținea întâmplător, ci s-a angajat să le obțină prin mijloace imorale, ascunzând oricărei persoane relația sa cu Securitatea, pătrunzând în intimitatea persoanelor vizate sau a cunoștințelor acestora pentru a afla cât mai multe date compromițătoare, însă nu cu privire la fapte de terorism, ci cu privire la atitudini ostile regimului comunist.

Reclamantul a invocat în susținerea cererii fapte de notorietate, precum împrejurarea că intenția unei persoane de a părăsi țara era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei ce luau o astfel de hotărâre erau priviți ca niște trădători de patrie. Persoanele care, prin diferite metode, reușeau să-și îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumiți batjocoritor „fugiți", iar bunurile rămase în țară le erau confiscate.

Cei ale căror intenții de plecare definitivă din țară erau descoperite și zădărnicite sau prin alte mijloace – erau denumiți „*suspecți de evaziune*" și persecutați de organele represive ale regimului (prin neeliberarea documentelor de călătorie, nici măcar pentru o călătorie într-o țară socialistă, piedici în evoluția profesională, prin îngrădirea accesului la anumite funcții și profesii etc.).

De altfel, dincolo de apărările cu privire la denunțarea unui taximetrist pentru că ar fi lucrat în Libia (descrisă de pârât drept o „țară arabă cu potențialul dezvoltării unor rețele teroriste"), instanța reține că simpla „rămânere în străinătate" nu poate fi considerată, chiar și într-un atare context, drept o formă de manifestare a convingerilor teroriste.

În ceea ce privește susținerea pârâtului că, în data de 24.04.1987, a fost înregistrată o Notă cu privire la semnalarea sa cu intenția de a rămâne în străinătate, iar în 30.05.1987 a fost semnalat informativ ca o persoană aventurieră, avid după obiecte de proveniență străină, precum și că, după terminarea facultății, nu ar fi oferit date despre cetățenii români, care să poată fi caracterizate ca poliție politică, întocmindu-se Raportul cu propunere de scoate din rețeaua informativă din data de 06.05.1987, instanța reține că încetarea colaborării din aceste motive nu este de natură a infirma impactul negativ al informațiilor furnizate până la acest moment.

În Nota de analiză privind pe informatorul „Mihai" din 18.10.1986, întocmită după absolvirea Facultății de medicină generală, s-a consemnat că „*a dovedit interes și inițiativă în furnizarea și căutarea informațiilor, prezentându-se punctual la toate întâlnirile planificate*", iar „*după repartizare va fi semnalat Inspectoratului județean pe raza căruia își desfășoară activitatea pentru continuarea legăturii*" (f. 99), ceea ce sintetizează esența colaborării pârâtului cu Securitatea, prin aceea că a dat dovadă de solicitudine și că nu a menajat interesele celor denunțați, deși putea și era obligat să procedeze astfel pentru a nu încălca principiile unei societăți democratice și drepturile fundamentale ale omului.

Faptul că organele de securitate erau nemulțumite de numărul mic de informații despre „autohtoni", spre deosebire de „străini" (Nota de referință din data de 02.11.1985), nu este de natură a contura efortul pârâtului de a nu-i expune pe cei vizați, astfel încât să se concluzioneze că ar fi fost forțat să procedeze astfel, o astfel de ipoteză fiind exclusă de împrejurarea că a fost și recompensat financiar pentru colaborarea sa cu Securitatea (f. 123).

5. Asupra fondului cererii

În ceea ce privește natura colaborării cu Securitatea, Curtea reține că sunt îndeplinite condițiile impuse de prevederile art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, conform cărora „*colaborator al Securității*" este, printre altele, „*persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și*

rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului".

5.1. Informaţiile furnizate Securităţii se referă la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. Legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securităţii, persoanelor care, prin denunţurile lor, nu au menajat interesele celor denunţaţi, deşi puteau şi erau obligaţi să procedeze astfel pentru a nu încălca principiile unei societăţi democratice şi drepturile fundamentale ale omului.

Împrejurarea că activitatea pârâtului de colaborare cu Securitatea a vizat, în mare parte, furnizarea de informaţii necesare în lupta împotriva terorismului nu este de natură a-l exonera pe acesta de efectele celeilalte părţi a colaborării.

Din interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b), rezultă că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securităţii, persoanelor care, prin denunţurile lor, nu au menajat interesele celor denunţaţi, deşi puteau, şi, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice.

Din Raportul cu propunere de recrutare în calitate de informator din 10.11.1987 (f. 39 din dosarul instanţei), rezultă că pârâtul Muntean Nicolaie a fost recrutat cu un scop precis (printre altele), constând în dirijarea sa pe lângă numitul ...., descris în raport ca fiind „*semnalat cu manifestări ostile la adresa politicii partidului şi statului nostru*". Recrutarea s-a bazat pe împrejurarea că pârâtul era coleg de promoţie şi se întâlnea cu cel vizat, „atât pe linie medicală, cât şi extraprofesională".

Pârâtul Muntean Nicolaie a semnat Angajamentul olograf (f. 44), iar din înscrisul încheiat la data de 13.11.1987, intitulat „Tematica instruirii şi dirijării inf. «MIHAI»" (f. 46), rezultă că pârâtul a fost instruit şi dirijat pentru a semnala, printre altele:

- „*persoane care fac comentarii ostile la adresa politicii partidului şi statului nostru*";
- „*audieri şi colportări a ştirilor transmise de posturile de radio străine*";
- „*intenţii de stabilire ilegală în străinătate*".

În Nota analiză, instruire şi dirijare a inf. «MIHAI» din data de 06.07.1988 (f. 48-49), s-a consemnat propunerea de menţinere în reţea a informatorului Muntean Nicolaie, menţinându-se că a fost dirijat pe lângă .... urmărit prin DUI, pentru „*a-i stabili comentariile pe care le face cu privire la evenimentele politice din ţara noastră, preocupările şi legăturile pe care le are*".

Pârâtul Muntean Nicolaie a îndeplinit acest angajament cu solicitudine, fără a menaja interesele celor denunţaţi, deşi avea această posibilitate, din moment ce printre informaţiile deţinute şi transmise erau şi unele cu real impact asupra fenomenului terorismului.

În condiţiile în care pârâtul a fost şi remunerat pentru colaborarea sa cu Securitatea (f. 123), instanţa reţine că acesta a profitat de pretextul combaterii fenomenului terorismului pentru a oferi şi alte informaţii necesare desfăşurării unor activităţi de poliţie politică, ce foloseau la menţinerea puterii totalitar comuniste, precum şi la suprimarea sau îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Activităţile de poliţie politică pentru care a fost recrutat pârâtul au fost şi puse în practică prin colaborarea în cauză, astfel cum s-a reţinut în cadrul stării de fapt.

Chiar dacă s-ar considera că pârâtul, în calitatea sa necontestată de informator, ar fi urmărit combaterea terorismului prin activităţile desfăşurate, nu se poate accepta distorsionarea noţiunii de „antiterorism", în sensul extinderii sale asupra unor aspecte de natură politică. Pârâtul nu se poate folosi de întregul context al „teatrului de operaţii pentru mişcările teroriste arabe" pentru a fi trecute cu vederea cealaltă faţă a colaborării sale cu Securitatea.

Prin urmare, este nerelevant că unele dintre informaţiile furnizate intrau în această noţiune, esenţial fiind numai faptul că altele au vizat instaurarea şi menţinerea puterii totalitar comuniste, precum şi suprimarea sau îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a dovedit prin probele administrate că informaţiile furnizate serveau scopului notoriu al Securităţii, de a monitoriza cu atenţie

orice comentariu negativ la adresa conducerii de partid şi de stat, cunoscut fiind faptul că regimul urmărea promovarea ideii că statul comunist era forma superioară de organizare politică şi socială, în care toate persoanele aveau un nivel de viaţă ridicat, iar meritul pentru această stare de fapt se datora în exclusivitate partidului, orice contestare a deciziilor politice reprezentând o atitudine potrivnică regimului totalitar comunist.

Delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunţurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunţat, şi, pe de altă parte, să excludă şi denunţurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică.

În consecinţă, dacă denunţarea unei conduite era potenţial nocivă pentru cel denunţat şi, în plus, un astfel de denunţ nu şi-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în faţa denunţării unei conduite potrivnice regimului comunist.

O interpretare contrară, restrictivă, care ar înţelege prin *„atitudini potrivnice regimului"* doar manifestarea explicită a dorinţei persoanei denunţate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunţat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale.

Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice ţară, inclusiv cea de origine era stipulat de pactele internaţionale la care România era parte, dar era încălcat sistematic de statul comunist. Gesturile acestor persoane nu erau atitudini antisociale, ci atitudini potrivnice regimului care încălca dreptul cetăţenilor români de a se stabili pe teritoriul altui stat.

Dreptul la libera circulaţie era consacrat în art. 12 alin. 1 şi 2 din Pactul internaţional cu privire la drepturile civile şi politice, ratificat de România prin Decretul nr. 212/1974, text potrivit căruia „1. *Orice persoană care se află în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul de a circula acolo liber şi de a-şi alege liber reşedinţa*".

De altfel, practica Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie şi a Curţii de Apel Bucureşti a arătat că intenţia de forţare a frontierei, înainte de 1990 *reprezenta un act de împotrivire faţă de regimul comunist*. Este deosebit de relevantă, în acest sens, *Decizia nr. 14 din 13.01.2003*, pronunţată de Curtea Supremă de Justiţie, Completul de 9 Judecători, prin care se arată că *„potrivit politicii penale a statului instaurat după 6 martie 1945 şi corespunzător modificării conţinutului valorilor ocrotite, coroborat cu îngrădirile aduse drepturilor şi libertăţilor fundamentale şi sub aspectul libertăţii de circulaţie, fapta de trecere frauduloasă a frontierei a fost apreciată ca infracţiune având caracter politic, aşa încât instrumentarea acesteia se efectua de către organele securităţii statului, iar competenţa de judecată a fost atribuită instanţelor militare"*.

Este adevărat că trecerea frauduloasă a frontierei era pedepsită penal. La fel de adevărat este că legea penală a epocii pedepsea uneltirea împotriva ordinii sociale sau propaganda împotriva orânduirii socialiste. Prin urmare, orice atitudine îndreptată împotriva regimului putea fi pedepsită penal. Cu toate acestea, denunţarea sau urmărirea informativă a unor persoane acuzate de săvârşirea uneia dintre aceste infracţiuni, din considerente politice, duce, potrivit O.U.G. nr. 24/2008, la reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii, sau, după caz, de lucrător al Securităţii.

5.2. În al doilea rând, activităţile desfăşurate trebuie să aducă atingere exercitării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Astfel, analiza înscrisurilor evocate mai sus duce la concluzia categorică a întrunirii şi a celei de-a doua condiţii. Măsurile dispuse de către organele Securităţii prin rapoartele sau notele depuse la dosar, precum dirijarea unei surse (chiar în persoana pârâtului) care să pătrundă în intimitatea celor vizaţi, au fost dispuse în scopul de a depista poziţia ostilă/atitudinea duşmănoasă a celor urmăriţi faţă de politica partidului şi statului, faţă de regimul comunist, vădind interesul pentru opiniile celor vizaţi relativ la aspectele menţionate, pentru anturajul acestora, în principal pentru motive politice.

Toate aceste acţiuni ale pârâtului, vizând punerea sub lupă a întregii vieţi a celui supravegheat de Securitate, vizând urmărirea pentru opiniile sale, constituie activităţi prin care s-au suprimat ori îngrădit următoarele drepturi şi libertăţi fundamentale ale omului, consacrate legislativ în epocă astfel:

- *Dreptul la viață privată*, consacrat în epocă în art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, potrivit căruia *„Nimeni nu va fi supus la imixtiuni arbitrare în viața sa personală, în familia sa, în domiciliul lui sau în corespondența sa, nici la atingeri aduse onoarei și reputației sale. Orice persoană are dreptul la protecția legii împotriva unor asemenea imixtiuni sau atingeri"*.

- *Dreptul la libertatea de exprimare, libertatea opiniilor și de conștiință*, consacrate în perioada de referință în următoarele dispoziții legale:

Art. 85 din Constituția României din 1952 - *„În conformitate cu interesele celor ce muncesc și în vederea întăririi regimului de democrație populară, cetățenilor Republicii Populare Române li se garantează prin lege: a) libertatea cuvântului (...)"*

Art. 28 din Constituția Republicii Socialiste România din 1965 - *„Cetățenilor Republicii Socialiste România li se garantează libertatea cuvântului, a presei, a întrunirilor, a mitingurilor și a demonstrațiilor"*

Art. 30 alin. 1 din Constituția Republicii Socialiste România din 1965 - *„Libertatea conștiinței este garantată tuturor cetățenilor Republicii Socialiste România"*.

Art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului - *„Orice om are dreptul la libertatea opiniilor și exprimării; acest drept include libertatea de a avea opinii fără imixtiune din afară, precum și libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat"*.

Prin urmare, este întrunită și cea de-a două cerință din ipoteza normei legale, aceea ca activitățile pârâtului să folosească unor acte de poliție politică în accepțiunea legii, adică să vizeze „instaurarea și menținerea puterii totalitar comuniste, precum și suprimarea sau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului".

Viziunea deformată asupra realității, ce transpare în cazul pârâtului inclusiv din concluziile scrise, ar conduce la concluzia absurdă că exprimarea în prezent a aceluiași gen de opinii politice sau pur și simplu critice cu privire la organizarea Statului Român ar putea constitui acte de „terorism", concluzie ce ar fi absurdă, incompatibilă cu valorile democrației.

Instanța reține că legile privind deconspirarea Securității ca poliție politică au vizat toate acele activități ale securității statului sau ale altor structuri și instituții cu caracter represiv, care au vizat instaurarea și menținerea puterii totalitar comuniste, precum și suprimarea sau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, important fiind că au susținut un regim totalitar, bucurându-se de beneficiile colaborării, iar în societatea democratică prezentă trebuie să se supună lustrației, specifică regimurilor post-totalitare, contribuția (fie și într-o măsură importantă) la combaterea fenomenului omniprezent al terorismului nefiind de natură a le exonera de răspunderea morală și juridică ce stă la baza acestei excluderi, bazate pe fapte concrete, dovedite și nejustificate.

Reținând, în lumina considerentelor expuse mai sus, întrunirea ipotezei normei legale cuprinsă în art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, instanța – în temeiul art. 11 din același act normativ – va admite prezenta acțiune și va constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:

Admite cererea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în sector 3, București, str. Matei Basarab, nr. 55-57, în contradictoriu cu pârâtul **MUNTEAN NICOLAIE**, cu domiciliul în Sebes, str. .... Județ Alba.

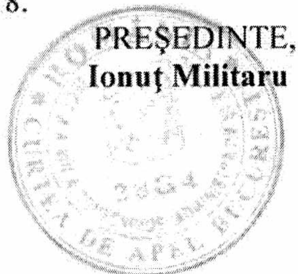
Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

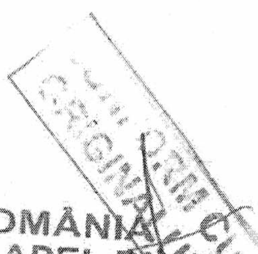
Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea urmând a se depune la sediul Cur?ii de Apel București - Secția a VIII-a Contencios administrativ și fiscal.

Pronunţată public prin punerea soluţiei la dispoziţia părţilor prin mijlocirea grefei instanţei, azi, 31.05.2018.

PREŞEDINTE,
Ionuţ Militaru

GREFIER,
Elena Săftescu

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA Contencios administrativ fiscal
Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanţe Nr. 785/2/2018 se legalizează de noi.
GREFIER ŞEF,

S-a anulat chitanţa/foaia de vărsământ Nr. ...... Scutit taxă ...... în sumă de ......
GREFIER ŞEF,

Definitivă prin neapelare la data de. 26.07.2018